

**A Magyar Nemzeti Bank H-PIF-I-B-25/2015 számú határozata a Lövő és Vidéke Takarékszövetkezet
gyakorlatában elkövetett jogsértés tényének megállapítása tárgyában**

A Lövő és Vidéke Takarékszövetkezetnél (székhelye: 9461 Lövő, Fő u. 203.; a továbbiakban: Hitelintézet) lefolytatott hatósági ellenőrzési eljárás megállapításaira tekintettel, a Magyar Nemzeti Bank Pénzügyi Stabilitási Tanácsától kapott felhatalmazás alapján a következő

HATÁROZATOT

hozom:

Megállapítom, hogy a Hitelintézet a vizsgált időszakban

1. a fogyasztónak és a mikrovállalkozásnak minősülő ügyfele esetében a részére fizetendő valamennyi díjról, költségről vagy egyéb fizetési kötelezettségről nem adott tételes és egyértelmű utólagos tájékoztatást, ezáltal – a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Pft.) 3. § (2) bekezdésére tekintettel – megsértette a Pft. 23. § (1) bekezdés c) pontját és (2) bekezdését, valamint a 26. § (1) bekezdés c) pontját és (2) bekezdését;
2. a fogyasztónak és a mikrovállalkozásnak minősülő ügyfelének a jóvá nem hagyott fizetési művelet helyesbítése iránti kérelme esetén a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására vonatkozó keretszerződésben (a továbbiakban: Keretszerződés) nem biztosította azon követelmények érvényesülését, amely szerint egyrészt a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használata önmagában nem bizonyítja, hogy a fizető fél csalárd módon járt el, vagy a fizetési műveletet jóváhagyta, vagy a Pft. 40. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettséget szándékosan vagy súlyosan gondatlanul megszegte, másrészt a pénzforgalmi szolgáltató csak akkor mentesül a Pft. 45. § (1), (2) és (4) bekezdése szerinti felelőssége alól, ha bizonyítja, hogy a jóvá nem hagyott fizetési művelettel összefüggésben keletkezett kárt a fizető fél csalárd módon eljárva vagy a Pft. 40. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeinek szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegésével okozta, ezáltal – a Pft. 34. §-ára tekintettel – megsértette a Pft. 43. § (2) bekezdését és 45. § (3) bekezdését;
3. a fogyasztónak és a mikrovállalkozásnak minősülő ügyfele vonatkozásában a keretszerződésben nem biztosította, hogy a fizető felet még a Pft. 45. § (1) bekezdésében meghatározott negyvenötezer forintnak megfelelő összeg mértékéig sem terheli felelősség, ha a jóvá nem hagyott fizetési művelet miatti kárt készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek minősülő olyan személyre szabott eljárással okozták, amely információtechnológiai eszköz vagy távközlési eszköz használatával történt vagy a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt személyes biztonsági elemek – így a személyazonosító kód (PIN kód) vagy egyéb kód – nélkül használták, ezáltal – a Pft. 34. §-ára tekintettel – megsértette a Pft. 45. § (2) bekezdését;
4. a postai kifizetési utalványok elektronikus átvételére általa a munkanapon belül meghatározott végső benyújtási határidő előtt átvett fizetési megbízások teljesítéséből rá háruló feladatokat – amelyeknél az ügyfél későbbi határidőt nem jelölt meg – nem minden esetben végezte el a tárgynapon, ezáltal

megsértette a pénzforgalom lebonyolításáról szóló 18/2009. (VIII. 6.) MNB rendelet (a továbbiakban: MNBr.) 5. § (1) bekezdését;

5. a fizetési számlán pénzügyi fedezet hiánya miatt nem teljesíthető rendszeres átutalási megbízásokat a számlatulajdonossal kötött ez irányú megállapodás nélkül állította sorba, ezáltal megsértette az MNBr. 7. § (3) bekezdését;
6. a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójaként a postai kifizetési utalványok összegének a fizető fél fizetési számláján történő terhelések korábbi terhelési értéknapot alkalmazott annál a munkanapnál, mint amikor a fizetési művelet összegével a fizető fél fizetési számláját megterhelte, ezáltal megsértette MNBr. 20. § (1) bekezdését;
7. a Bankközi Klíring Rendszer (a továbbiakban: BKR) napközbeni többszöri elszámolási rendszerében (a továbbiakban: IG2) alkalmazott szabvány szerinti, forintban beérkező, közvetlenül gépi úton jóvá nem írható fizetési művelet összegének a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírásakor a Hitelintézet saját számláján történt jóváírás munkanapjánál későbbi értéknapot alkalmazott, ezáltal megsértette az MNBr. 20. § (2) bekezdését;
8. az IG2 szabvány szerint beérkező átutalások, valamint a postai készpénzátutalások esetében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójaként nem biztosította, hogy a fizetési művelet összegét a saját számláján történt jóváírást követően haladéktalanul oly módon írja jóvá a kedvezményezett fizetési számláján, hogy azzal a kedvezményezett azonnal tudjon rendelkezni, ezáltal megsértette az MNBr. 21. § (1) bekezdését.

Az eljárás során eljárási költség nem merült fel.

Budapest, 2015. november 19.

A Magyar Nemzeti Bank Pénzügyi Stabilitási Tanácsa
felhatalmazása alapján

Dr. Gerhardt Ferenc s.k.
alelnök